

mere lovbestemte og fastere gagerede; thi ellers vilde det, efter deres Mening, ikke være muligt at faae disse Embeder besørgede.

Notte: Jeg har begjært Ordet for at imødegaae den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2det District (Scherning) med Hensyn til en Misforstaaelse, som han gjorde sig skyldig i i Henseende til mit Foredrag. Jeg troer, ikke, at mine Ord gave Anledning dertil; men da Tiden forøvrigt er saa langt fremrykket, skal jeg undlade videre at gaae ind derpaa.

Fenger: Jeg vilde blot tillade mig, med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2det District (Sorensen) har ytret, at bemærke, at jeg ikke er mig bevidst nogenfinde at have stræbt hen til at forhøje nogenformelt Bevilling, der er fremkommen fra Regjeringen, og jeg vilde ønske, at den ærede Rigsdagsmand altid vilde følge dette Exempel. De øvrige Lønningslove, som have været for her, have ikke i det Væsentlige medført forøgede Udgifter for Statskassen, men de have holdt sig indenfor den engang fastsatte Grændse. Jeg skal endnu blot tillade mig at gjøre nogle faa og ganske korte Bemærkninger med Hensyn til enkelte Ytringer, der ere faldne deels fra den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 4de District (Madvig), deels fra den ærede Minister. Naar jeg har sagt, at Loven ikke i sin § 1, indeholdt nogen tilstrækkelig Begrændsning, har man dertil svarret mig, at de, som vare inde i Forholdene, vel vidste, hvad der var at henregne derunder. Imidlertid forekommer det mig, at det dog maatte være muligt at udtrykke nogenlunde i Ord de Principer, som saaledes i Praxis gjøre sig gjældende; der er imidlertid ikke skeet noget Forsøg derpaa fra nogen af de ærede Taleres Side, og naar de begge have meent, at de af mig anførte Exempler vare af den Bestaenhed, at de ikke vare at henføre under § 1 i Loven, vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at min Tvivl i den Henseende væsentligt har været foranlediget ved, at der i Lovens øvrige Paragrapher er omhandlet Embedsmænd som Embedsmænd henhørende under Ministerierne, om hvilke der synes væsentligt at maatte gjælde det Samme, som om de fleste af de af mig nævnte. Saaledes f. Ex. naar

den administrerende Directeur for den isølge Loven af 9de April 1851 oprettede Pensions- og Forsørgelsesanstalt er nævnt, da er denne unægtelig Directeur for en Anstalt, som, idetmindste for en stor Deel, har sine egne Fonds, ligesaa vel som andre af mig nævnte; det Samme gjælder om Bestyrelsen for Enkekassen, for Livrenter og Livsforsikringsanstalterne, og det Samme gjælder f. Ex. ogsaa om Lottoinspectoren og andre Embedsmænd, der ere nævnte i § 8; om disse synes det mig, at det maatte være ligesaa tvivlsomt, hvorvidt de kunde henregnes under de til Ministerierne hørende Embedsmænd. Jeg troer derfor vistnok, at det vil blive nødvendigt i den Henseende at have en udtrykkelig Lovbestemmelse og ikke alene støtte sig til, hvad der sædvanemæssigt bliver antaget i Ministerierne, saameget mere som denne i Praxis jo ikke kan have noget meget gammelt Datum.

Bed at omtale de forøgede Udgifter ved Ministerierne, anførte den ærede Taler, at det ved flere af dem havde været forøgede Arbejder. Det vil jeg ikke nægte, men jeg vil tillade mig at gjøre ham opmærksom paa, at det Ministerium, ved hvilket Arbejdet uden tvivl er blevet meest forøget, idetmindste næst efter Krigsministeriet, er Marineministeriet, og ved det ere netop Udgifterne nu mindre end de vare i 1848; der maatte altsaa kunne findes Midler til, idet man styrkede Bestyrelsen ved ministeriel Myndighed, at reducere Beføstningerne, siden det har været muligt i Marineministeriet. Jeg finder mig endnu foranlediget til at gjøre en oplysende Bemærkning i Anledning af hvad den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Madvig) yttrede om Muligheden af at befordre Embedsmændene i Contoirerne. Det er Noget, som strengt taget ikke kan faae nogen Indflydelse paa denne Lovs Affattelse, men da det er bragt paa Bane, er det et Administrationsspørgsmaal, som jeg dog finder det hensigtsmæssigt, at der tales kort om. Jeg troer, at det er en temmelig uheldig Bestræbelse, naar Cheferne for de enkelte Ministerier fortrinnsviis søge at befordre til de Embeder, hvorover de komme til at disponere, dem, der have tjent i det selsamme Ministerium. Jeg troer, at dette i høi Grad